

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

4 септември 2014 година *

„Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 1346/2000 — Член 3, параграф 1 — Понятие за иск, който се отнася до производство по несъстоятелност и е тясно свързан с него — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Член 1, параграф 2, буква б) — Понятие за несъстоятелност — Предявен от синдика иск за плащане на вземане — Вземане, възникнало от международен превоз на стоки — Отношение между регламенти № 1346/2000 и № 44/2001 и Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR)“

По дело C-157/13

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Литва) с акт от 20 март 2013 г., постъпил в Съда на 26 март 2013 г., в рамките на производство по дело

Nickel & Goeldner Spedition GmbH

срещу

„Kintra“ UAB

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: А. Tizzano, председател на състава, А. Borg Barthet, Е. Levits, М. Berger (докладчик) и S. Rodin, съдии,

генерален адвокат: N. Jääskinen,

секретар: А. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за Nickel & Goeldner Spedition GmbH, от F. Heemann, advokatas,
- за „Kintra“ UAB, от V. Onačko, advokatas,
- за литовското правителство, от D. Kriauciūnas и G. Taluntytė, в качеството на представители,
- за германското правителство, от T. Henze, J. Möller и J. Kemper, в качеството на представители,

* Език на производството: литовски.

— за швейцарското правителство, от M. Jametti, в качеството на представител,

— за Европейската комисия, от A. Steiblytė и M. Wilderspin, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 3, параграф 1 и член 44, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност (ОВ L 160, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 143), както и на член 1, параграф 2, буква б) и член 71 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Nickel & Goeldner Spedition GmbH (наричано по-нататък „Nickel & Goeldner Spedition“), учредено по германското право дружество, и „Kintra“ UAB (наричано по-нататък „Kintra“), учредено по литовското право дружество в ликвидация, за плащането на главница в размер на 194 077,76 литовски литас (LTL) за услуги по международен превоз на стоки.

Правна уредба

Регламент № 1346/2000

- 3 Съгласно съображение 6 от Регламент № 1346/2000 последният се свежда до „разпоредби, които регламентират компетентността за образуване на производства по несъстоятелност и вземането на решения, които пряко произтичат от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него“.
- 4 Член 3, параграф 1 от посочения регламент, където се урежда международната компетентност, въвежда следното принципно правило:

„Съдилищата на държавата членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника, са компетентни да образуват производство по несъстоятелност. За дружествата и юридическите лица, седалището според устройствения акт се презюмира за център на основните интереси до доказване на противното“.

- 5 Член 44, параграф 3, буква а) от същия регламент предвижда:

„Настоящият регламент не се прилага:

- а) в никоя държава членка, когато е несъвместим със задълженията по отношение на фалита, които произтичат от конвенция, която е подписана от тази държава с една или няколко трети страни, преди влизането му в сила“.

Регламент № 44/2001

- 6 Съгласно съображение 7 от Регламент № 44/2001 „[о]бхватът на настоящия регламент трябва да включва всички основни граждански и търговски дела с изключение на някои ясно определени дела“.
- 7 Член 1 от същия регламент определя приложното му поле по следния начин:
- „1. Настоящият регламент се прилага по граждански и търговски дела, независимо от естеството на съда или правораздавателния орган. Той не обхваща, по-специално, данъчни, митнически или административни дела.
2. Настоящият регламент не се прилага по отношение на:
- [...]
- б) производства, свързани с обявяването на дружества или други юридически лица в несъстоятелност, конкордати и аналогични производства;
- [...]“.
- 8 Що се отнася до правилата за компетентност, член 2, параграф 1 от въпросния регламент прогласява следното принципно правило:
- „1. При условията на настоящия регламент, иски срещу лицата, които имат [седалище или] местоживее в държава членка, независимо от тяхното гражданство, се предявяват пред съдилищата на тази държава членка“.
- 9 Колкото до делата във връзка с договор, член 5, точка 1 от същия регламент предвижда специално правило, както следва:
- „Срещу лице, което има [седалище или] местоживее в държава членка, може да бъде предявен иск в друга държава членка:
- 1) а) по дела, свързани с договор — в съдилищата по мястото на изпълнение на въпросното задължение;
- б) за целите на настоящата разпоредба и освен ако не е договорено друго, мястото на изпълнение на въпросното задължение е:
- в случая на продажба на стоки, мястото в държава членка, където съгласно договора са доставени стоките или е трябвало да бъдат доставени,
- в случая на предоставяне на услуги, мястото в държава членка, където съгласно договора услугите са били предоставени или е трябвало да бъдат предоставени;
- в) ако не се прилага буква б), тогава се прилага буква а)“.

- 10 Съгласно член 71, параграф 1 от Регламент № 44/2001, където се уреждат отношенията с конвенциите, които са свързани със специфични области (наричани по-нататък „специалните конвенции“) и по които държавите членки са страни:

„Настоящият регламент не засяга действието на конвенции, по които са страни държавите членки и които във връзка със специфични области уреждат компетентността или признаването и изпълнението на съдебни решения“.

CMR

- 11 Съгласно член 1, параграф 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки, подписана в Женева на 19 май 1956 г. и изменена с протокол, подписан в Женева на 5 юли 1978 г. (наричана по-нататък „CMR“), тя се прилага „за всеки договор за автомобилен превоз на стоки с превозни средства срещу заплащане, когато мястото на приемане на стоката за превоз и предвиденото място за доставянето ѝ [...] се намират в две различни държави, от които поне една е договаряща страна [...] независимо от седалището и националността на страните“.
- 12 CMR е договорена в рамките на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации. Над 50 държави, сред които Република Литва, Федерална република Германия и Френската република, са се присъединили към CMR.
- 13 Съгласно член 31, параграф 1 от CMR:

„За всеки спор, произтичащ от превозите, подчинени на тази конвенция, ищецът може да сезира, освен съдилищата на договарящите държави, посочени по общо съгласие на страните, още и тези на държавата на територията на която се намира:

- а) местожителството на ответника, главното му седалище или клона, или агенцията, чрез която е бил сключен превозният договор, или
- б) мястото, където стоката е била приета за превоз, или мястото, предвидено за доставянето ѝ“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 14 На 28 май 2009 г. Vilniaus apygardos teismas (окръжен съд, гр. Вилнюс) открива производство по несъстоятелност за дружество Kintra, седалището според устройствения акт на което е в Литва.
- 15 Синдикът на Kintra предявява пред Vilniaus apygardos teismas иск за осъждането на дружество Nickel & Goeldner Spedition, седалището според устройствения акт на което е в Германия, да заплати главница в размер на 194 077,76 LTL за услуги по международен превоз на стоки, доставени от Kintra на Nickel & Goeldner Spedition по-специално във Франция и в Германия.
- 16 Според синдика на Kintra компетентността на Vilniaus apygardos teismas се основава на член 14, параграф 3 от литовския Закон за несъстоятелността на дружествата. Nickel & Goeldner Spedition оспорва тази компетентност, като твърди, че спорът попада в приложното поле на член 31 от CMR и на Регламент № 44/2001.
- 17 С решение от 29 август 2011 г. Vilniaus apygardos teismas уважава иска на синдика на Kintra, след като приема, че компетентността му произтича от разпоредбите на литовския Закон за несъстоятелността на дружествата и от Регламент № 1346/2000.

- 18 С решение от 6 юни 2012 г. Lietuvos apeliacinis teismas (Апелативен съд, Литва) потвърждава първоинстанционното решение. Той приема, че спорът попада в обхвата на изключението относно производствата по обявяване в несъстоятелност, предвидено в член 1, параграф 2, буква б) от Регламент № 44/2001, и че компетентната да разгледа спора юрисдикция трябва да се определи в съответствие с член 3, параграф 1 от Регламент № 1346/2000 и с разпоредбите на литовския Закон за несъстоятелността на дружествата.
- 19 Сезиран с подадената по касационен ред жалба, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Върховният съд на Литва) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Когато е предявен иск от синдик, действащ в интерес на всички кредитори на дружеството с цел да се възстанови платежоспособността на дружеството и да се увеличат активите му, така че да бъдат удовлетворени възможно най-много вземания на кредиторите — като трябва да се отбележи, че същата цел се преследва от синдика, например, с предявяването на отменителни искове (actio Pauliana), които са признати за тясно свързани с производството по несъстоятелност — и предвид обстоятелството, че в разглеждания случай се иска заплащане на сума на основание [...] CMR и литовския Граждански кодекс (общи гражданскоправни норми) за предоставените услуги по международен превоз на стоки, трябва ли да се приеме, че този иск е тясно свързан (в пряка връзка) с откритото за ищеца производство по несъстоятелност, че подсъдността на спора следва да се определи в съответствие с правилата на Регламент № 1346/2000 и че спорът попада в обхвата на изключението от приложното поле на Регламент № 44/2001?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос Lietuvos Aukščiausiasis Teismas иска от Съда да поясни дали, когато разглежданото задължение (задължението на ответника, произтичащо от неточното изпълнение на договорните му задължения, да заплати дължимата сума и лихви за забава на ищеца в несъстоятелност за извършения международен превоз на стоки) е възникнало преди откриването на производство по несъстоятелност за ищеца, трябва да се приеме, че е налице хипотезата по член 44, параграф 3, буква а) от Регламент № 1346/2000 и този регламент не трябва да се прилага, тъй като подсъдността на спора следва да се определи в съответствие с член 31 от [...] CMR като разпоредба от специална конвенция.
- 3) При отрицателен отговор на първия въпрос и ако разглежданият спор попада в приложното поле на Регламент № 44/2001, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas иска от Съда да поясни дали, доколкото няма стълкновение между член 31, параграф 1 от [...] CMR и член 2, параграф 1 от Регламент № 44/2001, трябва да се приеме, че след като правоотношенията са уредени от [...] CMR (като специална конвенция), в съответствие с разпоредбите на член 31 от Конвенцията CMR следва да се определи съдът на коя държава е компетентен да разгледа конкретния спор, ако тези разпоредби не са в противоречие с основните цели на Регламент № 44/2001, не водят до резултати, които са по-малко благоприятни за доброто функциониране на вътрешния пазар, и са достатъчно ясни и точни“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 20 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали искът за плащане на основано на доставката на превозни услуги вземане, който е предявен от синдика на неплатежоспособно дружество, назначен в рамките на открито в една държава членка

производство по несъстоятелност, и който е насочен срещу установения в друга държава членка получател на тези услуги, попада в приложното поле на Регламент № 1346/2000 или пък на Регламент № 44/2001.

- 21 В това отношение е необходимо да се напомни, че Съдът, изхождайки по-специално от подготвителната дейност във връзка с Конвенцията от 27 септември 1968 година относно компетентността и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела (ОВ L 299, 1972 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 10, стр. 3, наричана по-нататък „Брюкселската конвенция“) — заменена от Регламент № 44/2001 — е постановил, че последният регламент и Регламент № 1346/2000 трябва да се тълкуват така, че да се избегнат както припокриването на правните норми, съдържащи се в тези актове, така и правните празноти. Следователно исковете, които съгласно член 1, параграф 2, буква б) от Регламент № 44/2001 са изключени от приложното поле на последния, доколкото спадат към „производства[та], свързани с обявяването на дружества или други юридически лица в несъстоятелност, конкордати и аналогични производства“, попадат в приложното поле на Регламент № 1346/2000. Аналогично исковете, които не са в приложното поле на член 3, параграф 1 от Регламент № 1346/2000, попадат в обхвата на Регламент № 44/2001 (решение F-Tex, C-213/10, EU:C:2012:215, т. 21, 29 и 48).
- 22 Съдът също така е отбелязал, че — както личи по-специално от съображение 7 от Регламент № 44/2001 — волята на законодателя на Съюза е била да се възприеме широко разбиране на понятието „граждански и търговски дела“, което се съдържа в член 1, параграф 1 от този регламент, и следователно да се определи широко приложно поле на последния. За сметка на това, съгласно съображение 6 от Регламент № 1346/2000 приложното поле на този регламент не трябва да се тълкува разширително (решение German Graphics Graphische Maschinen, C-292/08, EU:C:2009:544, т. 23—25).
- 23 В приложение на тези принципи Съдът е постановил, че само исковете, които произтичат пряко от производство по несъстоятелност и които са тясно свързани с него, са изключени от приложното поле на Регламент № 44/2001. Следователно единствено тези искове попадат в приложното поле на Регламент № 1346/2000 (решение F-Tex, EU:C:2012:215, т. 23 и 29, както и цитираната съдебна практика).
- 24 По отношение на провеждането на това разграничение Съдът е постановил, че искът за попъване на масата на несъстоятелността, който съгласно френското право може да бъде предявен от синдика срещу ръководителите на дружеството с оглед ангажирането на отговорността им, трябва да се счита за иск, който се отнася до производството по несъстоятелност и е тясно свързан с него. За този извод Съдът по същество изхожда от съображението, че правното основание на посочения иск са разпоредби, които дерогират общите правила на гражданското право (вж., в рамките на Конвенцията от 27 септември 1968 година относно компетентността и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела, решение Gourdain, 133/78, EU:C:1979:49, т. 4—6). Съдът е преценил по сходен начин отменителния иск, който съгласно германското право синдикът може да предяви с цел да оспори действия, които са извършени преди откриването на производството по несъстоятелност и които увреждат кредиторите. Във връзка с това Съдът отбелязва, че правното основание на иска са националните правила относно производствата по несъстоятелност (решение Seagon, C-339/07, EU:C:2009:83, т. 16).
- 25 Обратно, Съдът е постановил, че искът, предявен въз основа на клауза за запазване на собствеността, срещу синдик, няма достатъчно пряка и тясна връзка с производство по несъстоятелност, тъй като по същество правният въпрос, който се поставя по такъв иск, е независим от откриването на производство по несъстоятелност (решение German Graphics Graphische Maschinen, EU:C:2009:544, т. 30 и 31). По същия начин за иска, предявен от ищец въз основа на прехвърлянето от синдик на вземане, което се отнася до правото на отмяна,

предоставено на последния от германското право в областта на несъстоятелността, е прието, че не е тясно свързан с производството по несъстоятелност. В това отношение Съдът е отбелязал, че упражняването на правото, придобито от цесионера на придобитото право, се подчинява на други правила, различни от приложимите в рамките на производството по несъстоятелност (решение F-Tech, EU:C:2012:215, т. 41 и 42).

- 26 От тази съдебна практика е видно, че при преценката си Съдът действително е отчитал факта, че различните видове иски, които са му били поставени за разглеждане, са упражнявани по повод на производство по несъстоятелност. Всеки път обаче той се е занимавал най-вече с въпроса дали съответният иск произтича от процесуалното право в областта на несъстоятелността, или от други норми.
- 27 Следователно решаващият критерий, възприет от Съда с оглед определянето на областта, към която спада даден иск, е не процесуалният контекст, в който се вписва този иск, а правното му основание. Съгласно този подход е необходимо да се провери дали източникът на правото или на задължението, което е в основата на иска, са общите правила на гражданското и търговското право, или дерогирани правила, характерни за производствата по несъстоятелност.
- 28 В случая по главното производство е безспорно, че разглежданият иск е иск за плащането на вземане, възникнало с доставката на услуги в изпълнение на договор за превоз. Този иск е можел да бъде предявен от самия кредитор, преди да му бъде отнето правото на разпореждане с откриването спрямо него на производство по несъстоятелност, и в този случай искът е щял да се урежда от правилата за съдебна компетентност, приложими по граждански или търговски дела.
- 29 Обстоятелството, че след като за доставчика на услуги е открито производство по несъстоятелност, искът за плащане се упражнява от синдика, назначен в рамките на това производство, и че последният действа в интерес на кредиторите, не променя съществено природата на предявеното вземане, което от материалноправна гледна точка продължава да се подчинява на непроменени правни норми.
- 30 Следователно се налага изводът, че разглежданият по главното производство иск няма пряка връзка с производството по несъстоятелност, открито по отношение на ищеца.
- 31 Поради това и без да е необходимо да се проверява дали този иск е тясно свързан с производството по несъстоятелност, следва да се приеме, че посоченият иск не попада в приложното поле на член 3, параграф 1 от Регламент № 1346/2000 и съответно не попада в обхвата на несъстоятелността по смисъла на член 1, параграф 2, буква б) от Регламент № 44/2001.
- 32 Ето защо на първия въпрос следва да се отговори, че член 1, параграф 1 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че искът за плащане на основано на доставката на превозни услуги вземане, който е предявен от синдика на дружество в несъстоятелност, назначен в рамките на открито в една държава членка производство по несъстоятелност, и който е насочен срещу установения в друга държава членка получател на тези услуги, попада в обхвата на понятието „граждански и търговски дела“ по смисъла на същата разпоредба.

По втория въпрос

- 33 Вторият въпрос е поставен само ако спорът по главното производство попада в приложното поле на Регламент № 1346/2000.
- 34 Предвид отговора на първия въпрос, не следва да се отговаря на този въпрос.

По третия въпрос

- 35 С третия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали, ако даден спор попада в приложното поле както на Регламент № 44/2001, така и на CMR, държава членка може съгласно член 71, параграф 1 от посочения регламент да приложи правилата за съдебна компетентност, предвидени от CMR, а не определените с посочения регламент.
- 36 Макар от отговора на първия въпрос да следва, че спорът по главното производство попада в приложното поле на Регламент № 44/2001, запитващата юрисдикция, която единствено е компетентна да прецени фактите, трябва да провери дали превозните услуги, предмет на иска за плащане, с който е сезирана, отговарят на условията за прилагане на CMR, прогласени в член 1 от нея.
- 37 Ако запитващата юрисдикция стигне до такъв извод, следва да се напомни, че съгласно даденото от Съда тълкуване на член 71 от Регламент № 44/2001 правилата относно компетентността, признаването или изпълнението на съдебни решения, предвидени от специалните конвенции, към които в момента на влизането в сила на този регламент държавите членки вече са били страна, по принцип изключват прилагането на отнасящите до същия въпрос разпоредби на въпросния регламент (решение TNT Express Nederland, C-533/08, EU:C:2010:243, т. 39 и 45—48). CMR, която се отнася до международния автомобилен превоз на стоки и към която Република Литва се е присъединила през 1993 г., е една от специалните конвенции, визирани от тази разпоредба.
- 38 Съдът обаче е уточнил, че прилагането в уредените от специални конвенции области на предвидените от последните правила не може да нарушава принципите, залегнали в основата на съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела в рамките на Европейския съюз, като посочените в съображения 6, 11, 12 и 15—17 от Регламент № 44/2001 принципи на свободно движение на съдебни решения по граждански и търговски дела, на предвидимост на компетентните юрисдикции и следователно на правна сигурност за правните субекти, на добро правораздаване, на свеждане до минимум на възможността за едновременни производства, както и на взаимно доверие в правосъдието в рамките на Съюза (решения TNT Express Nederland, EU:C:2010:243, т. 49 и Nipponkoa Insurance Co. (Europe), C-452/12, EU:C:2013:858, т. 36).
- 39 Що се отнася до правилата, които са предмет на третия въпрос, а именно правилата за съдебна компетентност, предвидени в член 31, параграф 1 от CMR, от тази разпоредба по-специално следва, че тя дава на ищеца право на избор между съдилищата на държавата, в която се намира местожителството на ответника, съдилищата на държавата на приемане на стоката за превоз и съдилищата на държавата, в която е предвидена доставката.
- 40 Така предоставената възможност на ищеца за избор по същество съвпада с предвидената от Регламент № 44/2001. Всъщност по делата, свързани с договор, съгласно член 2, параграф 1 и член 5, точка 1 от този регламент ищецът има право на избор между съдилищата на държавата членка, в която се намира местожителството на ответника, и тези по мястото на изпълнение на въпросното задължение. Що се отнася до договора за превоз, който спада към категорията на договорите за доставка на услуги (вж. в този смисъл решение Rehder, C-204/08, EU:C:2009:439, т. 29 и 30), това място съгласно член 5, точка 1, буква б), второ тире от посочения регламент е мястото в държава членка, където съгласно договора услугите са били предоставени или е трябвало да бъдат предоставени.
- 41 Действително член 5, точка 1, буква б), второ тире от Регламент № 44/2001, чийто текст визира само едно място на изпълнение, предлага на ищеца по-ограничен избор от член 31, параграф 1 от CMR, който му позволява да избира между мястото на приемане за превоз и мястото на доставка на стоката. Това обстоятелство обаче няма как да постави под въпрос съвместимостта

на член 31, параграф 1 от CMR с принципите, залегнали в основата на съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела в рамките на Съюза. По отношение на договорите за превоз Съдът е приел, че в някои случаи ищецът може да има избор между юрисдикциите по мястото на тръгване и по мястото на пристигане. В това отношение Съдът е подчертал, че тази възможност за избор, предоставена на ищеца, е съобразена както с критерия за близост, така и с изискването за предвидимост, доколкото позволява на ищеца и на ответника да идентифицират лесно юрисдикциите, които могат да бъдат сезирани. В допълнение, тя съответства и на целта за правна сигурност, тъй като в рамките на член 5, точка 1, буква б), второ тире от Регламент № 44/2001 изборът на ищеца е ограничен до две юрисдикции (решение Rehder, EU:C:2009:439, т. 45).

- 42 С оглед на изложеното дотук на третия въпрос следва да се отговори, че член 71 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че ако даден спор попада в приложното поле както на този регламент, така и на CMR, държава членка може съгласно член 71, параграф 1 от посочения регламент да приложи правилата за съдебна компетентност, предвидени в член 31, параграф 1 от CMR.

По съдебните разноски

- 43 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

- 1) Член 1, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че искът за плащане на основано на доставката на превозни услуги вземане, който е предявен от синдика на дружество в несъстоятелност, назначен в рамките на открито в една държава членка производство по несъстоятелност, и който е насочен срещу установения в друга държава членка получател на тези услуги, попада в обхвата на понятието „граждански и търговски дела“ по смисъла на същата разпоредба.
- 2) Член 71 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че ако даден спор попада в приложното поле както на този регламент, така и на Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки, подписана в Женева на 19 май 1956 г. и изменена с протокол, подписан в Женева на 5 юли 1978 г., държава членка може съгласно член 71, параграф 1 от посочения регламент да приложи правилата за съдебна компетентност, предвидени в член 31, параграф 1 от същата конвенция.

Подписи